

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **V. S.**, nar. ..., bytem ..., zastoupena J. S., obecným zmocněncem, bytem tamtéž, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2013, sp. zn. ..., č. j. ...

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 24. 5. 2013, sp. zn. SZ/221/2013/9S-VYK, č. j. MPSV-UM/3242/13/9S-VYK **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24. 5. 2013 žalovaný rozhodl tak, že zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Jihlavě, kontaktní pracoviště ... ze dne 18. 2. 2013, č. j. ..., kterým byl zamítnut návrh na zvýšení příspěvku na péči, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Pokud jde o rozhodnutí úřadu práce, tímto rozhodnutím byl žalobkyni zamítnut návrh na zvýšení příspěvku na péči s tím, že ji bude nadále poskytován příspěvek na péči ve výši 800 Kč měsíčně od října 2012. Rozhodnutí bylo odůvodněno tak, že podle § 8 zákona o sociálních službách je považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Splňuje podmínky § 4 zákona o sociálních službách a z důvodu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled ve 4 oblastech základních životních potřeb posuzovaných dle § 9 zákona o sociálních službách.

Proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí žalobkyně podala žalobu, nesouhlasila s tím, že její zdravotní stav odpovídá příspěvku na péči v I. stupni, neboť má za to, že její zdravotní stav odpovídá příspěvku na péči minimálně ve výši 4.000 Kč, a to z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, když potřebuje pomoc kromě oblastí, kdy ji pomoc byla přiznána, také v oblasti mobility, orientace, tělesné hygieny, péče o zdraví, neboť je jisté s ohledem na její zdravotní stav, že nezvládá 5 nebo 6 základních životních potřeb.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že 8. 3. 2013 obdržela odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajská pobočka v Jihlavě, kontaktní pracoviště ... ze dne 18. 2. 2013, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, podaný dne 31. 10. 2012 a bylo rozhodnuto, že jí bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 8.000 Kč měsíčně od října 2012. Uvedené rozhodnutí úřadu práce bylo žalovaným potvrzeno, a to na základě posouzení jejího stupně závislosti PK MPSV ČR ze dne 29. 3. 2013 a doplňujícího posouzení téže posudkové komise ze dne 7. 5. 2013. Na základě posouzení ze dne 29. 3. 2013 dospěla PK k závěru, že žalovaná je osobou, která se dle ust. § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není schopna zvládat tři základní životní potřeby. Tento stav trval i k datu 1. 10. 2012 a doba platnosti tohoto posudku je do 31. 12. 2015. Dle doplňujícího posouzení zdravotního stavu ze dne 7. 5. 2013 posudková komise neshledala na základě vyhodnocení skutečností, vedoucích k požadavku na doplnění posudku (žádost MPSV o posouzení nově doložených lékařských zpráv) důvody pro změnu posudkového závěru ze dne 29. 3. 2013. Dle posouzení PK MPSV nezvládá žalobkyně od 1. 10. 2012 (tj. od prvního dne kalendářního měsíce, ve kterém byl podán návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči) tři základní životní potřeby, a to péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost (na rozdíl od posouzení prvostupňového posudkového orgánu – OSSZ Žďár nad Sázavou), dle kterého nezvládá žalobkyně 4 základní životní potřeby, a to tělesnou hygienu, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost. PK MPSV Brno neuznala za nezvládanou základní životní potřebu v oblasti tělesné hygieny.

Dle ust. § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, se žalobkyně podle tohoto posouzení považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Žalobkyně nebyla přítomna jednání PK ze dne 29. 3. 2013 a nebyla seznámena s posudkovým závěrem na žádost jejího zplnomocněného zástupce, manžela, byla přítomna jednání PK ze dne 7. 5. 2013, s posudkovým závěrem však nebyla seznámena.

V souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla žalobkyně po obdržení obou posouzení PK MPSV Brno vyrozuměna žalovanou o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to dne 29. 3. 2013 a dne 9. 5. 2013. Na obě tato vyrozumění žalobkyně prostřednictvím svého zástupce reagovala. Na základě vyrozumění ze dne 29. 3. 2013 doložil zástupce žalované novou lékařskou zprávou, MUDr. Č., ze dne 20. 7. 2012 a 4. 4. 2013 a na

základě těchto zpráv požádala žalovaná dne 5. 4. 2013 PK v Brně o vypracování doplňujícího posouzení stupně závislosti žalobkyně. Na základě vyrozumění ze dne 9. 5. 2013 se k žalované dostavil zástupce žalobkyně, byl seznámen se spisovou dokumentací, zejména s doplňujícím posudkem PK MPSV Brno. Uvedl, že mu nebylo umožněno, aby byl spolu s žalobkyní přítomen jednání posudkové komise, vyjádřil nesouhlas s tímto posouzením, požádal o kopii tohoto posudku a sdělil žalované, že se v této věci obrátí na veřejného ochránce práv. Ve stanovené lhůtě však nedoložil nové podklady (nové lékařské zprávy), které by měly vliv na výrok rozhodnutí.

PK vycházela při zpracování obou posudkových hodnocení ze spisové dokumentace žalované, včetně žádosti o posudek a žádosti o doplňující posudek s přiloženým lékařským nálezem – neurologickým vyšetřením, MUDr. Č. ze dne 4. 4. 2013, který obsahuje výpis z propouštěcí zprávy z neurologického oddělení Nové Město na Moravě. MUDr. K. (žalobkyně byla hospitalizována od 16. 7. 2012 do 20. 7. 2012), ze sociálního šetření Úřadu práce ČR, kontaktní pracoviště ... ze dne 13. 11. 2012 (toto sociální šetření dle posudkové komise nekoreluje s možnostmi, které žalobkyně může vykonávat v souvislosti s jejím zdravotním postižením v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu), z rozhodnutí úřadu práce a odvolání žalobkyně, z posudkové spisové dokumentace prvoinstančního posudkového orgánu – OSSZ Žďár nad Sázavou, včetně posouzení zdravotního stavu žalobkyně a doložených lékařských zpráv, z prostudované zapůjčené zdravotní dokumentace praktického lékaře, MUDr. K., včetně založených lékařských nálezů, z lékařských zpráv doložených v průběhu odvolacího řízení, a to z propouštěcí zprávy z chirurgického oddělení Nové Město na Moravě, MUDr. M. (hospitalizována od 30. 5. 2008 do 6. 6. 2008), z propouštěcí zprávy z gynekologického oddělení ..., MUDr. N. ze dne 16. 3. 2008 a 25. 2. 2008, z propouštěcí zprávy z II. interní kliniky Fakultní nemocnice Brno, MUDr. U. (hospitalizována od 10. 1. 2005 do 19. 1. 2005), z nálezu Centra kardiovaskulární a transplantační chirurgie Fakultní nemocnice Brno, MUDr. B. ze dne 30. 3. 2011, a z nálezu předložených při jednání PK ze dne 7. 5. 2013, a to z neurologického vyšetření MUDr. Č., ze dne 4. 4. 2013, z vyšetření interní ambulance chirurgického oddělení ..., MUDr. B. z 28. 3. 2013, ze 30. 4. 2013, které obsahuje interní vyšetření, MUDr. B. ze dne 30. 4. 2013, rentgenové vyšetření, MUDr. Z. ze dne 30. 4. 2013, MUDr. Č. ze dne 30. 4. 2013. PK MPSV dále vycházela ze skutečností zjištěných při jejím jednání dne 7. 5. 2013 a z vlastního vyšetření žalobkyně při jejím jednání ze dne 7. 5. 2013.

Na základě obou posouzení stupně závislosti žalobkyně vydala žalovaná dne 27. 5. 2013 rozhodnutí ze dne 24. 5. 2013, které žalobkyně osobně převzala 28. 5. Tímto rozhodnutím bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí úřadu práce ze dne 18. 2. 2013.

Zástupce žalobkyně uvedl, že PK MPSV neuznala u jeho manželky za nezvládnutou základní životní potřebu, tělesná hygiena, neboť dostatečně neprostudovala veškerou zdravotní dokumentaci. Dle jeho vyjádření jmenovaná prodělala luxaci pravého kolenního kloubu s následnou tříměsíční rehabilitací, rozsah ohybu kolenního kloubu je menší a po operaci krku ji částečně ochrnula levá ruka. Potřebuje proto pomoc při vstupu i výstupu do vany, i při umývání zad a nezvládá tak základní životní potřebu – tělesnou hygienu.

K tomu žalovaná uvedla, že dle posouzení PK MPSV, která posoudila stupeň závislosti žalobkyně na základě veškeré doložené zdravotní dokumentace, na základě sociálního šetření úřadu práce, zejména však na základě vlastního vyšetření jmenované v komisi, je žalobkyně schopna umýt se u umyvadla a provést celkovou hygienu postupným umýváním jednotlivých částí těla. Posudkově rozhodný pak není technický způsob provedení hygieny ve vaně, sprchovém koutě, ve stoje či vsedě. Dle vlastního vyšetření v komisi se žalobkyně před i po vyšetření sama svlékla i oblékla, a to ve stoje i vsedě. Zástupce žalobkyně se dále domnívá, že PK MPSV neprostudovala odvolání žalobkyně, ve kterém uvádí, že nezvládá základní životní potřebu – mobilitu, neboť je opakovaně dopravována do nemocnice, do které sama nedojde. Na vyjádření PK ze dne 29. 3. 2013, dle kterého je žalobkyně schopna přepravy do nemocnice, k zubaři a do lékárny, použít přepravu bariérovým motorovým vozidlem, např. osobním autem, reaguje v tom smyslu, že jeho manželce je 85 let a nevlastní již řidičský průkaz.

K tomu PK uvádí, že odvolání žalobkyně a námitky v něm uvedené, byly jedním z podkladů, ze kterých vycházela PK při vypracování obou posudkových hodnocení. Dle posouzení odborné posudkové komise zvládá žalobkyně základní životní potřebu v oblasti mobility, neboť i na základě nejnovějších lékařských zpráv doložených při jednání PK je hybnost nosných kloubů k mobilitě dostačující (nové lékařské zprávy neprokazují dle PK MPSV posudkově významné zhoršení jejího zdravotního stavu).

Zástupce žalobkyně dále překvapuje konstatování PK, že žalobkyně zvládá základní životní potřebu v oblasti orientace, neboť potřeba doprovodu při pohybu po nemocnici není posudkově rozhodná.

Žalovaná k této námitce uvádí, že dle PK MPSV je žalobkyně plně orientovaná (jmenovaná byla vyšetřena při jednání PK odbornými lékaři).

Zástupce žalobkyně dále uvádí, že k jednání PK MPSV Brno ze dne 7. 5. 2013, k němuž byla pozvána, doložila žalobkyně rozhodnutí MěÚ ze dne 14. 4. 2010 o přiznání příspěvku na péči od ledna 2010 a čtyři nejaktuálnější lékařské zprávy. Uvedl, že k chůzi stačila jeho manželce pouze jedna hůl, neboť ji dovezl autem až do dvora budovy, vedl ji podpaží a ušla pouze 15 m. Dle jeho vyjádření si ji u dveří převzala tajemnice PK, která mu neumožnila, aby byl spolu s žalobkyní přítomen jednání PK. Uvedl, že jednání trvalo přibližně 30 minut, poté byla jeho žena vyvedena z místnosti a byly ji vráceny výše uvedené dokumenty (čtyři nové lékařské zprávy a rozhodnutí MěÚ), aniž by si je PK prostudovala. Dle jeho tvrzení byla žalobkyně po tomto jednání značně rozrušena.

K tomu žalovaná uvedla, že dle posudkového hodnocení PK MPSV ze 7. 5. 2013 se žalobkyně k jednání dostavila s oporou jedné vycházkové hole, manžel ji doprovodil ke dveřím jednací místnosti, poté se vrátil do čekárny a nevyžadoval přítomnost při jednání PK MPSV. Z postoupené spisové dokumentace vyplývá, že výše uvedené dokumenty, předložené žalobkyní při jednání PK, byly součástí podkladů pro vydání posudkového hodnocení ze dne 7. 5. 2013 (žalobkyni bylo za osobní přítomnosti jejího manžela v den jednání sděleno, že byla pořízena kopie těchto dokumentů, kopie těchto dokumentů byla založena do posudkové spisové dokumentace PK a tyto dokumenty budou zhodnoceny v doplňujícím posudku ze dne

7. 5. 2013). Žalovaná navíc nemá pochybnost o profesionálním jednání pracovníků PK ani o profesionalitě odborných posudkových lékařů. Žalobkyně a její zástupce mohli případné námitky proti jednání tajemnice a posudkových lékařů uplatnit přímo při jednání PK dne 7. 5. 2013.

Zástupce žalobkyně dále uvedl, že téhož dne, tj. 7. 5. 2013, kdy proběhlo jednání PK MPSV, bylo žalovanou vydáno rozhodnutí o zamítnutí odvolání žalobkyně. Uvádí, že toto je v rozporu s etickým kodexem úředníka, zejména z toho důvodu, že žalobkyně nebyla seznámena s posudkovým závěrem, což je přímo uvedeno v posudku PK MPSV ze dne 7. 5. 2013.

K tomu žalovaný uvedl, že rozhodnutí o zamítnutí odvolání a potvrzení napadeného rozhodnutí bylo vydáno až dne 27. 5. 2013, nikoliv dne 7. 5. 2013, jak uvádí zástupce žalobkyně. Dne 9. 5. 2013 byla žalobkyně dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu řádně vyrozuměna o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Na toto vyrozumění reagoval zplnomocněný zástupce. Dne 13. 5. 2013 se dostavil k žalované a do protokolu uvedl, že nesouhlasí s doplňujícím posouzením stupně závislosti žalobkyně, požádal o kopii tohoto posudku ze dne 7. 5. 2013, uvedl, že mu posudkovou komisí nebylo umožněno být přítomen spolu s žalobkyní tohoto jednání a sdělil žalované, že se v této věci obrátí na veřejného ochránce práv. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobkyně nedoložil žalované nové lékařské zprávy, nesdělil nové významné skutečnosti, které by měly vliv na výrok rozhodnutí, vydal žalovaný dne 27. 5. 2013 rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil napadené rozhodnutí.

Žalovaný postupoval při projednání odvolání proti napadenému rozhodnutí v souladu s platnými právními předpisy a v souladu s oběma posudky PK MPSV v Brně ze dne 29. 3. a 7. 5. 2013. Dle obou těchto posouzení nezvládá žalobkyně na rozdíl od prvostupňového rozhodnutí OSSZ Žďár nad Sázavou, tři základní životní potřeby v oblasti péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost (dle OSSZ nezvládá navíc tělesnou hygienu). Důvody, pro které posoudila PK MPSV základní životní potřebu v oblasti tělesné hygieny za zvládanou, jsou uvedeny výše. Posudková komise vyhodnotila zdravotní stav žalobkyně jako stabilní a posudkové hodnocení a posudkový závěr považuje za vstřícný vůči žalobkyni. Výsledek prvostupňového posouzení OSSZ i posouzení PK MPSV je však i přes rozdílný počet nezvládaných základních potřeb shodný. Dle prvostupňového rozhodnutí OSSZ i dle posouzení PK MPSV je žalobkyně v souladu s ust. § 8 odst. 2 písm. a) zák. č. 108/2006 Sb., osobou závislou ve stupni I. (lehká závislost a dle ust. § 11 odst. 2 písm. a) citovaného zákona ji tak náleží příspěvek na péči ve výši 800 Kč měsíčně.

Žalovaný po opětovném přezkoumání celé věci neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a navrhoval proto zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

Z připojeného správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně podala návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči dne 31. 10. 2012.

13. 12. 2012 bylo provedeno Úřadem práce ČR – Krajská pobočka v Jihlavě, kontaktní pracoviště sociální šetření v bytě posuzované a poté byl zdravotní stav s ohledem na posouzení stupně závislosti žalobkyně pro účely příspěvku na péči posouzen posudkovým lékařem OSSZ Žďár nad Sázavou, a to dne 13. 12. 2012. Lékař OSSZ uzavřel, že posuzovaná nezvládá 4 základní životní potřeby, a to tělesnou hygienu, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. 18. 2. 2013 Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Jihlavě, kontaktní pracoviště ... vydal rozhodnutí, kdy návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči zamítl s tím, že posuzované bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 800 Kč od října 2012.

S tímto rozhodnutím žalobkyně nesouhlasila, podala proti němu odvolání, kdy uvedla mimo jiné, že déle než 2 roky nezvládá základní životní potřeby, a to mobilitu, je opakovaně dopravována do nemocnice, kam nedojde a dále více než 1 rok potřebuje doprovod - orientace při pohybu po nemocnici.

Žalovaná pak řízení přerušila v důsledku posouzení zdravotního stavu PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně, kdy posudek byl vypracován 29. 3. 2013, když posudková komise po prostudování potřebných lékařských nálezů dospěla k závěru, že žalobkyně nezvládá tři základní životní potřeby, a to péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost. K mobilitě bylo uvedeno, že je mobilní s facilitátory, orientovaná, komunikativní. Uvedla, že na rozdíl od lékaře LPS OSSZ PK neuznala potřebu pomoci při tělesné hygieně. Zdravotní stav je stacionární. Posudkové zhodnocení a závěr je vstřícný.

K otázce mobility PK sdělila, že k přepravě do nemocnice, k zubaři a lékárně je schopna použít přepravu bariérovým motorovým vozidlem, např. osobní auto. Nebyla prokázána těžká porucha funkce nebo ztráta funkce pohybového nebo nosného aparátu. Dolní končetiny neztratily svoji funkci, plní funkci opěrnou a dynamickou. K oblasti orientace PK sdělila, že posuzovaná má dostatečné smyslové a duševní schopnosti k chápání v dostatečné míře toho, kdo je, kde je a v jakém čase se nachází. Je schopna dostatečně pochopit a řešit situace vyplývající ze zvládání základních životních potřeb, které jsou realizované v obvyklém prostředí. Potřeba doprovodu, **orientace**, při pohybu po nemocnici není posudkově rozhodné.

Po seznámení se s tímto posudkem manželem žalobkyně, byly tímto doloženy další lékařské zprávy, Ministerstvo práce a sociálních věcí řízení přerušilo a byl ve věci vypracován dne 7. 5. 2013 doplňující posudek, u něhož byla osobně žalobkyně přítomna, doplňující posudek však nedospěl k jiným závěrům, než předchozí vypracovaný posudek PK MPSV.

Žalobkyni pak byla dána možnost vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí dle 36 odst. 3 správního řádu, čehož využil její obecný zmocněnec, manžel dne 13. 5. 2013.

24. 5. 2013 pak bylo vydáno rozhodnutí Ministerstvem práce a sociálních věcí, které je předmětem nynějšího přezkumu.

V uvedeném rozhodnutí konstatuje Ministerstvo práce a sociálních věcí lékařské zprávy, ze kterých vycházela PK MPSV ČR při vypracování obou posudků, konstatuje výsledek sociálního šetření i podstatné z vypracovaných posudků PK MPSV a v závěru pak v rozhodnutí uvádí, že pan Soukup nedoložil ve stanovené lhůtě žádné další skutečnosti, které by měly vliv na výrok rozhodnutí.

Rozborem skutkového stavu a platné právní úpravy dospělo MPSV k závěru, že odvolání nelze vyhovět, neboť napadené rozhodnutí neodporuje platným právním předpisům, ani není věcně nesprávné. Ministerstvo práce a sociálních věcí při přezkoumání napadeného rozhodnutí neshledalo důvody pro jeho změnu nebo zrušení, a proto bylo rozhodnuto, jak je výše uvedeno.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 25. 6. 2014, ke kterému se dostavil obecný zmocněnec žalobkyně, její manžel a k věci uvedl, že s rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 5. 2013 nesouhlasí, a to proto, že zdravotní stav jeho manželky se neustále zhoršuje a v současné době je následující:

Manželka se pohybuje v podstatě pouze po bytě, většinou za pomoci dvou francouzských berlí nebo jedné, nebo se musí přidržovat nábytku. Jejich byt je situován v I. poschodí, dům je bez výtahu. Když chce jít manželka před dům, musí scházet schody velmi pomalu a přidržovat se zábradlí. Už delší dobu ji musí zmocněnec vozit autem k lékaři, protože by tam nedošla. Pokud jde o stravování, oběd jim vozí pečovatelská služba, manželka se pomalu sama nají a napije. Pokud jde o provádění hygieny, ráno si obličej umyje sama, pokud však jde o koupání, do vady se sama nedostane, jmenovaný jí musí pomáhat. Pokud jde o oblékání, pomalu se sama obleče i obuje, i když si nemůže ohnout pravé koleno. To jí dělá velké problémy, navíc má velké problémy se srdcem. Bylo jí však řešeno, že operace vzhledem k jejímu věku a celkovému zdravotnímu stavu již není možná. Má také cukrovku, bere léky. Má hodně nateklé nohy, hlavně levou. S ohledem na zdravotní stav manželky a toho, čeho je schopna v rámci sebeobsluhy sama zvládnout, má za to, že by jí měl být přiznán příspěvek na péči II. stupně ve výši 4.000 Kč. Zdůraznil, že jeho manželka není mobilní, mělo by být tedy uznáno, že není schopna se sama pohybovat a zejména z těchto důvodů jí měl být příspěvek na péči stanoven ve výši 4.000 Kč.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba je důvodná.

Podle 68 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v odůvodnění rozhodnutí se uvedenou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Krajský soud uvádí, že pokud jde o rozhodnutí vydané žalovanou dne 24. 5. 2013, z tohoto rozhodnutí je sice patrné, z jakých podkladů vycházela žalovaná při vydání rozhodnutí, jedná se zejména o 2 posudky PK MPSV ČR. Je sice pravdou, že v řízení o příspěvek na péči je odvolací orgán vázán posouzením zdravotního stavu PK MPSV, je to však odvolací orgán, tedy žalovaná, která o nároku rozhoduje a proto je na ní, aby posoudila vypovídací hodnotu posudku, resp. v daném případě obou posudků.

Toto se však v daném případě nestalo, když Ministerstvo práce a sociálních věcí sice uvádí, které podklady byly zásadní pro vydání napadeného rozhodnutí, tyto podklady obsáhle cituje, nicméně v rozhodnutí absolutně absentují úvahy, kterými se žalovaná řídila při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.

Soud tedy uzavírá, že žalovaná nepostupovala v souladu s ust. 68 odst. 3 správního řádu, proto soud zrušil napadené rozhodnutí žalované a věc vrací tomuto orgánu k dalšímu řízení.

Při vydání nového rozhodnutí je žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku, který je takový, že při vydání nového rozhodnutí musí žalovaná vycházet důsledně z ust. 68 odst. 3 správního řádu, nemůže tedy pouze v rozhodnutí konstatovat podklady, které byly zásadní při vydání rozhodnutí, musí se s těmito podklady, tedy s posudky PK MPSV ČR řádně vypořádat a musí být v rozhodnutí jeho úvahy, kterým se řídil při hodnocení důkazů a při výkladu právních předpisů.

Pokud jde o náklady řízení, ve věci byla úspěšná žalobkyně, náklady řízení však její zmocněnec u jednání soudu nežádal, proto žalobkyni náklady řízení nebyly přiznány (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. června 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.

Za správnost vyhotovení:

samosoudkyně

Marie Šeregelyová